FRANCKESCHE STIFTUNGEN

Franckesche Stiftungen zu Halle

Hē Kainē Diathēkē

Motte, Benjamin

En Londinē, 1703

Kapitel

Nutzungsbedingungen
Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.
Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.
Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use
All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downladed and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.
Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.
For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-231710

Visual Library

τῶν διηγήσεων καὶ τὴν πίστιν αὐτῶν, διὰ τὸ μὴ τὴν τυχοῦσαν ἐπιδεῖξαι ἀφορμὴν τοῖς ἀπιστοῦσιν τὴν ἀλήθειαν τῶν ἐν αὐτῇ γεγραμμένων.

17 Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπείκετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσιν καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελὲς γὰρ τοῦτο ὑμῖν.

18 Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πειθόμεθα γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσιν καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι.

19 Περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ πρὸς ὑμᾶς.

20 Ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν διὰ αἵματος διαθήκης αἰωνίου, τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν,

21 Καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιεῖν τὰ θελήματα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ἡμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

22 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἀνέχεσθε τοῦ λόγου τῆς παρακλήσεως· καὶ γὰρ διὰ βραχέων ἐπέστειλα ὑμῖν.

23 Γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν Τιμόθεον ἀπολελυμένον, μεθ' οὗ ἐὰν ταχέως ἔρχηται, ὄψομαι ὑμᾶς.

24 Ἀσπάσασθε πάντας τοὺς ἡγουμένους ὑμῶν καὶ πάντας τοὺς ἁγίους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας.

25 Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. ἀμήν.

† Ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ Τιμοθέου.

Καθολικὴ ἐπιστολὴ τοῦ ἁγίου Ἰακώβου.

Κεφ. α'. 1.

ΙΑΚΩΒΟΣ δοῦλος τοῦ Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τοὺς δώδεκα φυλὰς τοῖς ἐν διασπορᾷ, χαίρειν.

2 Πᾶσαν χαρὰν ἡγήσασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοὶ ἐμπέσητε ποικίλοις,

3 γινώσκοντες ὅτι ἡ δοκίμιον τῆς πίστεως ὑμῶν κατεργάζεται ὑπομονήν.

4 Ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέλειον ἔχετω, ἵνα ἦτε τέλειοι καὶ ὁλόκληροι, ἐν μηδενὶ λειπόμενοι.

5 Εἰ δὲ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας, αἰτείτω παρὰ τοῦ διδόντος Θεοῦ πᾶσιν ἁπλῶς καὶ μὴ ὀνειδίζοντος, καὶ δοθήσεται αὐτῷ.

6 Αἰτείτω δὲ ἐν πίστει, μηδὲν διακρινόμενος· ὁ γὰρ διακρινόμενος ἔοικεν κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ.

7 Μὴ γὰρ οἰέσθω ὁ ἄνθρω-

ἄνθρωπον ἐκεῖνον ὅτι θέλει πάρει τίποτες ἀπὸ τὸν Κύριον.

8 Ὁ δίγνωμος ἄνθρωπος εἶναι ἀκατάστατος εἰς ὅλους τοὺς τρόπους.

9 Καὶ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἂς καυχᾶται εἰς τὸ ὕψος του.

10 Καὶ ὁ πλούσιος εἰς τὴν ταπείνωσίν του· διατὶ θέλει περάσει ἀσὰν τὸ ἄνθος τοῦ χορτάρι.

11 Διατὶ ἐβάστηξεν ὁ ἥλιος μὲ τὸν καύσωνα καὶ ἐξέρανε τὸ χορτάρι, καὶ τὸ ἄνθος του ἐξέπεσε, καὶ ἡ ὀμορφία τοῦ προσώπου ἐχάθη. Ἔτζι καὶ ὁ πλούσιος εἰς τὰς πορείας του θέλει μαραθῆ.

12 Κεχαρημένος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὁποῦ ὑποφέρει πειρασμόν· ὅτι ἐξοῦ πᾶς νὰ γίνῃ δόκιμος, θέλει πάρει τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, τὸν ὁποῖον ἔταξεν ὁ Κύριος εἰς ἐκείνους ὁποῦ τὸν ἀγαποῦσι.

13 Κανένας ὁποῦ πειράζεται δὲν πρέπει νὰ λέγῃ, ὅτι ἀπὸ τὸν Θεὸν πειράζομαι, διατὶ ὁ Θεὸς εἶναι ἀπείραστος τῶν κακῶν. καὶ αὐτὸς κανένα δὲν πειράζει.

14 Ἀλλὰ πᾶσα ἕνας πειράζεται συρόμενος καὶ ἀπατημένος ἀπὸ τὴν ἰδίαν του ἐπιθυμίαν.

15 Ἔπειτα ἐξοῦ πᾶς νὰ ἐγκυήσῃ ἡ ἐπιθυμία, γεννᾷ ἁμαρτίαν, καὶ ἡ ἁμαρτία ἐξοῦ πᾶς νὰ τελειωθῆ, γεννᾷ θάνατον.

16 Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί.

17 Κάθε δόσις ἀγαθὴ, καὶ κάθε δῶρον τέλειον, ἀπὸ πάνω εἶναι, καὶ κατεβαίνει ἀπὸ τὸν πατέρα τῶν φώτων, ποὺ εἰς τὸν ὁποῖον δὲν εἶναι ἀλλοίωσις ἢ μεταβολὴς σκιασμός.

18 Αὐτὸς μὲ τὸ θέλημάτου μᾶς ἐγέννησε μὲ τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, εἰς τὸ νὰ εἴμεστε ἡμεῖς τίποτες προτεραιότερον ἀπὸ ὅλαις τὰ πλάσματα.

19 Λοιπὸν, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ, ἂς ἔχῃ κάθε ἄνθρωπος γλίγορος εἰς τὸ νὰ ἀκούσῃ, καὶ ἀργὸς εἰς τὸ νὰ λαλήσῃ, ἀργὸς εἰς ὀργήν.

20 Διατὶ ἡ ὀργὴ τοῦ ἀνδρὸς δὲν κάμνει τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ.

21 Διὰ τοῦτο ἀποθέτοντες κάθε λοῦσις λέρας καὶ περισσεύμα τῆς κακίας, δέχθητε μὲ πραότητα τὸν λόγον ὁποῦ φυτεύθηκε εἰς ἐσᾶς, ὁ ὁποῖος δύναται νὰ σώσῃ τὰς ψυχαῖς σας.

22 Καὶ γίνεστε ποιηταὶ τοῦ λόγου, καὶ ὄχι μόνον ἀκροαταὶ, ἀπατῶντες τοὺς λόγους σας.

23 Ὅτι ἐὰν κανένας ἀκούσῃ τὸν λόγον, καὶ δὲν τὸν κάμνῃ ἐπειδὴ ὁμοιάζει ἄνθρωπον ὁποῦ βλέπει τὸ γνησίον του πρόσωπον εἰς τὸν καθρέφτην.

24 Διατὶ ἰδὲ τὸν λόγον καὶ ἐπέρασε, καὶ παρευθὺς ἐλησμόνησε τί λοῦσις ἦτον.

25 Ἀλλὰ ἐκεῖνος ὁποῦ σκύφτει καὶ ἰδῇ καθὼς πρέπει εἰς τὸν νόμον τὸν τέλειον τῆς ἐλευθερίας, καὶ ἐπιμείνῃ, ἐπειδὴ ἐξοῦ πᾶς νὰ μὴ γίνῃ ἀκροατὴς ἐπιλησμονᾶς, ἀλλὰ ποιητὴς τοῦ ἔργου, θέλει εἶναι κεχαρημένος εἰς τὴν ποίησίν του.

26 Ἐὰν κανένας φαίνεται ἀνάμεσόν σας νὰ εἶναι θρησκευτὴς καὶ δὲν χαλιναγωγῇ τὴν γλῶσσαν, ἀλλ' ἀπατᾷ τὴν καρδίαν του, ἡ θρησκεία του εἶναι οὐσία.

27 Ἡ

μυθάλαγμα

ἰδ αὐτὸς ἀπὸ μόνον θὰ θέλῃ θέλημα κάποιον προθέλῃθον.

ἰθ κλήρος.

11 ἐξέρανε
ἐξεθόλωσε, ἢ ὀθοιπορήσῃ.

ρα μορφόν

ἰθ: ὁποῦ φυθῆ

ρα κάμνει

13 ἀπόθεν θεόν

καθρέφτην. ἢ κηρέφτην.

ρα ἐξοχάθηθῆ:

14 καθένας

ρθ ὁποῦ πόφθεμα.
ἀπομονηθικός

17 σπρνᾶ

Franckesche Stiftungen zu Halle

27 Ἡ θρησκεία ἡ καθαρὰ καὶ ἀμίαντος παρὰ εἰς τὸν Θεὸν καὶ πατέρα, ἐστὶν αὕτη, καὶ ὀπισκεπτεσθαι τοὺς ὀρφανὸς καὶ τὰς χήρας εἰς τὴν θλίψεις αὐτῶν, καὶ νὰ φυλάττῃ κάθε ἕνας τὸν λόγον τὸν ἀμίαντον ἀπὸ τὸν κόσμον.

Κεφ. β'. 1.

Ἀδελφοίμου, μὴ ἔχετε μὲ προσωποληψίας τὴν πίστιν τοῦ ἐνδόξου Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Διατὶ ἐὰν ἔμπῃ εἰς τὴν συναγωγήν σας ἄνθρωπος ὁποῦ νὰ ἔχῃ χρυσόνυχα τυλίδι μὲ λαμπρὸν φόρεμα, καὶ νὰ ἔμπῃ καὶ ἕνας πτωχὸς μὲ φόρεμα λερωμένον,

3 Καὶ ἀποβλέψετε εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ φορεῖ τὸ λαμπρὸν φόρεμα, καὶ τοῦ εἴπετε, ἐσὺ κάθου ἐδῶ καλά· καὶ τοῦ πτωχοῦ εἴπητε, ἐσὺ στέσου ἐκεῖ, ἢ κάθου ἐδῶ ἀποκάτω εἰς τὸ ὑποπόδιόν μου.

4 Δὲν ἐκάμετε διάκρισιν εἰς ἑαυτοὺς, καὶ ἐγίνεσθε κριταὶ διὰ λογισμοὺς πονηροὺς;

5 Ἀκούσατε, ἀδελφοίμου ἀγαπητοὶ, δὲν ἐξελέξατο ὁ Θεὸς τοὺς πτωχοὺς τοῦ κόσμου ἐτούτου νὰ εἶναι πλούσιοι εἰς τὴν πίστιν, καὶ κληρονόμοι τῆς βασιλείας, τὴν ὁποίαν ἐταξεν εἰς ἐκείνους ὁποῦ τὸν ἀγαποῦσι;

6 Ἀμὴ ἐσεῖς ἀτιμάσατε τὸν πτωχόν. δὲν σᾶς καταπυγαίνουσιν οἱ πλούσιοι, καὶ αὐτοὶ σᾶς σύρουσιν εἰς τὰ κριτήρια;

7 Δὲν βλασφημοῦσιν αὐτοὶ τὸ καλὸν ὄνομα ὁποῦ ἐκλήθη εἰς ἐσᾶς;

8 Ἐὰν ὅμως ἐσεῖς τελειώσετε τὸν νόμον τοῦ βασιλικοῦ καθὼς λέγει ἡ γραφὴ, νὰ ἀγαπήσῃς τὸν πλησίον σου ὡσὰν τὸν ἑαυτόν σου, καλὰ κάμνετε.

9 Ἀμὴ ἂν κάμνετε προσωποληψίαν, κάμνετε ἁμαρτίαν, καὶ ἐλέγχεσθε ἀπὸ τὸν νόμον ὡσὰν παραβάται.

10 Διατὶ ὁποιος φυλάξῃ ὅλον τὸν νόμον, καὶ πταίσῃ εἰς ἕνα, ἔγινεν πταίστης ὅλων.

14 Διατὶ ἐκεῖνος ὁποῦ εἶπε, μὴ μοιχεύσῃς, εἶπε καὶ, μὴ φονεύσῃς. ἐὰν δὲ μὴ μοιχεύσῃς, ἀλλὰ φονεύσῃς, ἔγινες παραβάτης τοῦ νόμου.

12 Ἔτζι λαλεῖτε καὶ ἔτζι κάμνετε, ὡσὰν ὁποῦ μέλλετε νὰ κριθῆτε μὲ τὸν νόμον τῆς ἐλευθερίας.

13 Διατὶ ἡ κρίσις θὰ εἶναι ἀνέλεημος εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ δὲν ἐκαμε ἔλεος, καὶ τὸ ἔλεος καυχᾶται ἐναντία τῆς κρίσεως.

14 Τί τὸ ὄφελος, ἀδελφοίμου, ἐὰν λέγῃ κανένας νὰ ἔχῃ πίστιν, καὶ ἔργα νὰ μὴν ἔχῃ; μήπως δύνατε ἐκείνη ἡ πίστις νὰ τὸν σώσῃ;

15 Καὶ ἐὰν ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ εἶναι γυμνοὶ, καὶ εἶναι ὑστερημένοι τὴν καθημερινὴν τροφήν.

16 Καὶ κανένας ἀπὸ σᾶς νὰ τοὺς εἴπῃ, σύρτε εἰς τὸ καλὸν, ζεσταίνεσθε καὶ χορτάνεστε, καὶ νὰ μὴν τοὺς δώσῃς τὰ χρειαζόμενα τῆς κορμίου τί τὸ ὄφελος;

17 Ἔτζι καὶ ἡ πίστις, ἐὰν δὲν ἔχῃ ἔργα, εἶναι νεκρὴ εἰς τὰ λόγια.

18 Ἀλλὰ θέλει εἰπεῖ κανένας, ἐσὺ ἔχεις πίστιν, καὶ ἐγὼ ἔχω ἔργα, δείξιμον ἐσὺ τὴν πίστιν σου ἀπὸ τὰ ἔργα σου, καὶ ἐγὼ

ἔμβῃ

15 καθημερινὴν

16

γω νὰ σᾶ δείξω ἀπὸ τὰ ἔργα-
μου τὴν πίστιν μου.

19 Πιστεύεις ἐσὺ ὅτι εἶναι
ἕνας Θεὸς; καλὰ κάμνεις, καὶ
τὰ δαιμόνια τὸ πιστεύουσι, καὶ
φρίττουσι.

20 Καὶ θέλεις νὰ γνωρίσῃς
ὦ ἄνθρωπε μάταιε, ὅτι ἡ
πίστις χωρὶς τῶν ἔργων εἶναι
νεκρά;

21 Ἀβραὰμ ὁ πατήρμας
δὲν ἐδικαιώθη ἀπὸ τὰ ἔργα, ἐ-
σηκώνας νὰ ἀνεβάσῃ τὸν υἱόν του
Ἰσαὰκ εἰς τὸ θυσιαστήριον;

22 Βλέπεις ὅτι ἡ πίστις ἐ-
συνήργει μὲ τὰ ἔργα του, καὶ ἀπὸ
τὰ ἔργα ἡ πίστις ἐτελειώθη;

23 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ
ὁποῦ λέγει, καὶ ἐπίστευσεν Ἀ-
βραὰμ εἰς τὸν Θεὸν, καὶ ἐλογί-
σθη αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην, καὶ
ἐονομάσθη φίλος Θεοῦ.

24 Βλέπετε λοιπὸν ὅτι ὁ
ἄνθρωπος δικαιώνεται ἀπὸ
τὰ ἔργα, καὶ ὄχι μονάχα ἀπὸ
τὴν πίστιν;

25 Ὁμοίως καὶ ἡ Ῥαὰβ ἡ
πόρνη δὲν ἐδικαιώθη ἀπὸ τὰ
ἔργα μὲ τὸ νὰ δεχθῇ ἐσὺ ἀ-
ποστόλους, καὶ νὰ ἐσὺ ἐβγάλῃ
ἀπὸ ἄλλον δρόμον;

26 Διατὶ καθὼς τὸ σῶμα
χωρὶς πνεῦμα εἶναι νεκρὸν,
ἔτζι καὶ ἡ πίστις χωρὶς τὰ ἔρ-
γα εἶναι νεκρή.

Κεφ. γ'. 3.

Ἀδελφοί μου, μὴ γίνεσθε πολ-
λοὶ διδάσκαλοι, ἐξεύρον-
τες ὅτι θέλομεν παίρει μεγα-
λίτερον κρῖμα.

2 Διατὶ ὅλοι πταίομεν πολ-
λά. ἐὰν κανένας δὲν πταίῃ εἰς
τὸν λόγον, ἐκεῖνος εἶναι τέλει-
ος ἀνήρ. δυνατὸς νὰ χαλινα-
γωγήσῃ καὶ ὅλον τὸ σῶμα.

3 Νὰ ὁπὸ βάλομεν ἐσὺ
χαλινὲς εἰς τὰ στόματα τῶν ἀ-
λόγων, εἰς τὸ νὰ μᾶς πείθου-
σι, καὶ γυρίζομεν ὅλοιν τὸ
κορμί.

4 Νὰ καὶ τὰ καράβια ὁπὸ
εἶναι τόσα μεγάλα καὶ κινοῦν-
ται ἀπὸ δυνατὲς ἀνέμους, γυ-
ρίζονται ἀπὸ πολὺ μικρὸν
τιμόνι, ὅπου ὁπὸ θέλει ἡ γνώμη
τοῦ κυβερνήτου.

5 Ἔτζι καὶ ἡ γλῶσσα εἶναι
μικρὸν μέλος, καὶ καυχᾶται
μεγάλα· νὰ ὀλίγη φωτιὰ πόσ-
ον μεγάλον ὕλον ἀνάπτει.

6 Καὶ ἡ γλῶσσα εἶναι φω-
τία, ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας·
ἔτζι λέγω ἡ γλῶσσα εἶναι εἰς
τὰ μέλη μας, ὁπὸ μολύνει ὅ-
λον τὸ κορμί, φλογίζει τὸν τρο-
χὸν τῆς γενέσεώς μας, καὶ φλογί-
ζεται ἀπὸ τὴν γέενναν.

7 Διατὶ κάθε φύσις τῶν
θηρίων καὶ τῶν πετεινῶν καὶ τῶν
ἑρπετῶν καὶ τῶν θαλασσίων δαμ-
μάζεται καὶ ἐδαμάσθη ἀπὸ τὴν
φύσιν τοῦ ἀνθρωπίνου.

8 Ἀμὴ κανένας δὲν δύνται
νὰ δαμάσῃ τὴν γλῶσσαν τὴν
ἀνθρωπίνου. ἀκατάπαυστον κακὸν
εἶναι, γεμάτη φαρμάκι θανατη-
φόρον.

9 Μετ' αὐτοῦ εὐλογοῦμεν τὸν
Θεὸν, καὶ πατέρα, καὶ μετ' αὐ-
τοῦ καταρώμεθα τοὺς ἀνθρώ-
πους ὁπὸ ἔγιναν κατ' ὁμοίω-
σιν Θεοῦ.

10 Ἀπὸ τὸ αὐτὸν στόμα βγ-
γαίνει εὐλογία καὶ κατάρα. δὲν
πρέπει, ἀδελφοί μου, ἔτζι νὰ
γίνωνται ἔτζι.

11 Μία ἡ βρύσις ἀπὸ τὴν
αὐτοῦ φλέβα ἀναβρύει τὸ γλυ-
κὺ καὶ τὸ πικρόν;

12 Μία συκιὰ νὰ κάμνῃ ἐλιαῖς
ἢ τὸ κλῆμα τῆς ἀμπέλου νὰ κά-

μῃ

7 τρεμόνι.

6 φλογίσθαι.

11 ἀναβρύει

12 ἐλαίας.
θέλει ἀμπέλου,
ἢ τῆς ἀμπέλου

μη σύκα; ἔτοι ἡ ἡ μία βρύσις ἡμπορεῖ τὰ κάμνει νερὸν ἀγλυκὺ καὶ γλυκύ.

13 Τίς εἶναι ἀνάμεσά σας σοφὸς καὶ ὀπιγήμων; ἂς δείξῃ ἀπὸ τὸν κόσμον σωστὰ σεσοφίαν τὰ ἔργα με τὴν σεμνότητα σοφίας.

14 Ἀμὴ ἂν ἔχετε πικρὸν ζῆλον καὶ φιλονικείαν εἰς τὴν καρδίαν σας, μὴν καυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας.

15 Αὐτὴ ἡ σοφία δὲν εἶναι ἐκείνη ὁποῦ κατεβαίνει ἀπὸ πάνω, ἀλλὰ εἶναι ἐπίγειος, ψυχική, διαβολική.

16 Διατὶ ἐκεῖ ὁποῦ εἶναι φθόνος καὶ φιλονικεία, ἐκεῖ εἶναι ἀκαταστασία καὶ κάθε λοιπὸν κακὸν πρᾶγμα.

17 Ἀμὴ ἡ σοφία ὁποῦ εἶναι ἀπάνω, πρῶτον μὲν εἶναι καθαρή, ἔπειτα εἶναι εἰρηνική, σεμνή, εὐπρόσδεκτος, γεμάτη ἔλεος καὶ καρπὸς ἀγαθοῦ, ἀδιάκριτος, καὶ ἀνυπόκριτος.

18 Καὶ ὁ καρπὸς τῆς δικαιοσύνης σπείρεται μὲ εἰρήνην εἰς ἐκείνους ὁποῦ κάμνουν εἰρήνην.

Κεφ. δ'.

Ἀπὸ τοῦ εἶναι οἱ πόλεμοι καὶ ἡ μάχαις ἀνάμεσά σας; δὲν εἶναι ἀπεδῶ, ἀπὸ τὴν ἀδικοῦσας ὁποῦ πολεμοῦν εἰς τὰ μέλη σας.

2 Ἐπιθυμᾶτε, καὶ δὲν ἔχετε. φονεύετε καὶ ζηλοφθονᾶτε καὶ δὲν δυνάσθε νὰ ὀπιτύχετε. μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε. καὶ δὲν ἔχετε, ὅτι δὲν ζητᾶτε.

3 Ἐσεῖς ζητᾶτε καὶ δὲν παίρνετε, διατὶ κακῶς ζητᾶτε, διὰ νὰ ἐξοδιάσετε εἰς τὴν ἡδονήν σας.

4 Μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες, δὲν ἠξεύρετε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου εἶναι ἔχθρα τοῦ Θεοῦ; ὅποιος λοιπὸν βουληθῇ νὰ εἶναι φίλος τοῦ κόσμου, καταγίνεται ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ.

5 Ἢ λογιάζετε ὅτι ἄδικα λέγει ἡ γραφή, ὅτι τὸ πνεῦμα ὁποῦ κατοικεῖ εἰς ἡμᾶς ἐπιθυμεῖ εἰς φθόνον.

6 Ἀλλὰ ὁ Θεὸς δίδει μεγαλήτερον χάριν. διὰ τοῦτο λέγει, ὁ Θεὸς ἀντιτάσσεται εἰς τοὺς ὑπερηφάνους, καὶ δίδει χάριν εἰς τοὺς ταπεινούς.

7 Ὑποταχθῆτε λοιπὸν εἰς τὸν Θεόν, ἀντιταχθῆτε τὸν διάβολον, καὶ θέλει φύγει ἀπὸ σᾶς.

8 Πλησιάσετε ἐσεῖς εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἐκεῖνος θέλει πλησιάσει εἰς ἐσᾶς. καθαρίσατε τὰς χεῖρας σας, ἁμαρτωλοί, καὶ παστρίψετε τὰς καρδίας σας. δίψυχοι.

9 Τλιμονήσετε καὶ λυπηθῆτε καὶ κλαύσετε· τὰ γέλια σας ἂς μεταστραφοῦν εἰς λύπην, καὶ ἡ χαρά σας εἰς σκυθρωπότητα.

10 Ταπεινώθητε ὁμπροστὰ εἰς τὸν Κύριον, καὶ θέλει σᾶς ὑψώσει.

11 Μὴν κατηγορεῖτε ἕνας τὸν ἄλλον, ἀδελφοί. ἐκεῖνος ὁποῦ κατηγορεῖ τὸν ἀδελφόν του, καὶ κρίνει τὸν ἀδελφόν του, καταλαλεῖ τὸν νόμον. καὶ κρίνει τὸν νόμον. καὶ ἐὰν κρίνῃς νόμον, δὲν εἶναι ποιητὴς νόμου, ἀλλὰ κριτής.

12 Ἕνας εἶναι ὁ νομοθέτης ὁ δυνάμενος σῶσαι καὶ ἀπολέσαι· ποῖος εἶσαι ἐσὺ ὁποῦ κρίνεις τὸν ἄλλον;

13 Ἐλᾶτε ἐσεῖς ποῦ λέγετε, σήμερον καὶ αὔριον θέλο-

λουμὴν ὑπάγει εἰς ἐκείνην τὴν πόλιν, καὶ θέλομὴν κάμει ἐκεῖ ἕνα χρόνον, καὶ θέλομὴν περιμαστόδῃ, καὶ θέλομὴν κερδήσῃ.

14 Οἱ ὁποῖοι δὲν ἠξέυρετε τὸ πρᾶγμα ὁποῦ θέλει γένει εἰς τὴν αὔριον. διατὶ ποῖα εἶναι ἡ ζωήσας; διατὶ ἡ ζωήσας εἶναι καπνὸς ὁποῦ φαίνεται ὀλίγην ὥραν, καὶ ἀπέκει χάνεται.

15 Ἀντὶς νὰ λέγετε ἐσεῖς, ἐὰν ὁ Κύριος θέλῃσι καὶ ζήσωμὴν, θέλομὴν κάμει ἐκεῖνο, ἢ ἐκεῖνο.

16 Καὶ τῶρα καυχᾶσθε εἰς τὴν ἀλαζονείαις σας. καὶ ἡ καύχησις τέτοιας λογῆς εἶναι κακή.

17 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἠξέυρει τὸ καλὸν νὰ κάμῃ καλὸν καὶ δὲν τὸ κάμει, ἁμαρτία εἶναι εἰς αὐτόν.

Κεφ. ε'. 5.

Ἐλᾶτε τῶρα οἱ πλούσιοι, κλαύσατε, θρηνῆστε τὴν ἐμαυτόσας σας διὰ τὴν ἀθλιοπαθείαις ὁποῦ σᾶς ἔρχονται.

2 Ὁ πλοῦτος σας ἐσαπίσθη, καὶ τὰ ῥοῦχα σας ἐσκωλεκοφαγόθηκαν.

3 Τὸ χρυσάφι σας καὶ τὸ ἀσήμι ἐσκουριάσθη, καὶ ἡ σκουριάς σας θὰ εἶναι εἰς μαρτυρίαν ἐναντίον σας, καὶ θέλει φάγει τὴν σάρκα σας ὡσὰν φωτιά, ἐθησαυρίσθε θησαυρὸν διὰ τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.

4 Μὰ ἡ πληρωμὴ τῶν ἐργατῶν ὁποῦ ἐθέρισαν τὰ χωράφιάσας σας, τὴν ὁποίαν δὲν ἀπεστερήσατε, κράζει· καὶ οἱ βοαὶ ἐκείνων ὁποῦ ἐθέρισαν, ἐμπῆκαν εἰς τὰ αὐτία τῆς Κυρίου Σαβαώθ.

5 Εἰς τὴν ἡδονὴν ἐζήσατε ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐξεφυτάσθε· ἐθρέψατε τὴν καρδίαν σας, ὡσὰν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς σφαγῆς.

6 Ἐκαταδικάσθε, ἐφονεύσθε τὸν δίκαιον· καὶ δὲν σᾶς ἐναντιώνεται.

7 Μακροθυμήσθε λοιπὸν, ἀδελφοί, ἕως τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου. νὰ ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶντας εἰς αὐτὸν, ἕως ὁποῦ λάβῃ βροχὴν πρωΐμον καὶ ὄψιμον.

8 Μακροθυμήσθε καὶ ἐσεῖς, στερέσθε τὴν καρδίαν σας ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου ἐπλησίασι.

9 Μὴν γογγύζετε ἐναντίον ἀλλήλων τῶν ἀδελφῶν, διὰ νὰ μὴν κατακριθῆτε. νὰ ὁ κριτὴς στέκεται ὁμπρὸς εἰς τὴν πόρτας.

10 Ἀδελφοί μου, πάρετε παράδειγμα τῶν κακοπαθειῶν καὶ τῆς μακροθυμίας, τοὺς προφήτας, οἱ ὁποῖοι ἐλάλησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

11 Νὰ ὁποῦ μακαρίζομὴν ἐκεῖνοι ὁποῦ ἔχουν ὑπομονὴν τὴν ὑπομονὴν τῶν Ἰωβ τὴν ἠκούσετε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου ἠξέυρετε, ὅτι εἶναι πολυσπλαγχνος ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων.

12 Καὶ προπαντὸς ἀπὸ ὅλα, ἀδελφοί μου. μὴν ὀμόσετε μήτε τὸν οὐρανὸν, μήτε τὴν γῆν, μηδὲ κανένα ἄλλον ὅρκον. καὶ ἂς εἶναι εἰς ἐσᾶς τὸ ναὶ, ναὶ, καὶ τὸ ὄχι, ὄχι· διὰ νὰ μὴν πέσετε ὑπὸ κρίσιν.

13 Κακοπαθεῖ κανένας ἀνάμεσάσας, ἂς προσεύχεται· χαίρεται κανένας ἂς ψάλλει.

14 Ἀσθενεῖ κανένας ἀνάμεσάσας, ἂς προσκαλέσει τοὺς πρεσβυ-

16 ἀλαζονείαις:

9 θύραις.

2 ἐσκωληκοφαγώθη:

3 ἐσκουριάσαν.

4 νὰ.

ἡ

15 σκηνώσῃ

16. δεδυνᾶσθαι

1 ξενηδομένοις

πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ
ἂς προσευχηθῶσιν ἐπάνω εἰς
αὐτὸν, ἀλειφοντέστον μὲ ἔλαι-
ον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου·
15 Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως
θέλει σώσει τὸν ἀσθενημένον, καὶ
θέλει τὸν σηκώσει ὁ Κύριος, καὶ
ἐὰν ἔκαμεν ἁμαρτίας, θέλουσι
τοῦ συγχωρηθῆ.
16 Ἐξομολογεῖσθε ἕνας μὲ
τὸν ἄλλον τὰ σφάλματα, καὶ εὔ-
χεσθε ἕνας διὰ τὸν ἄλλον, διὰ νὰ
ἰατρευθῆτε. πολὺ δυνάμεν
ἡ δέησις τοῦ δικαίου ἐνεργουμένη.
17 Ὁ Ἠλίας ἦτον ἄνθρω-
πος ὁμοιοπαθὴς ἀσθῆ καὶ ἐμεῖς, καὶ προσευχήθη νὰ μὴν
βρέξῃ, καὶ δὲν ἔβρεξε νὰ πάνε
εἰς τὴν γῆν χρόνοι τρεῖς καὶ
μῆνας ἕξ.
18 Καὶ πάλιν προσευχήθη, καὶ ὁ οὐρανὸς ἔδωκε βροχὴν,
καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸ καρπόν-
τος.
19 Ἀδελφοὶ, ἐὰν πλανη-
θῆ κανένας ἀνάμεσάσας ἀπὸ
τὴν ἀλήθειαν, καὶ νὰ τὸν μετα-
χωρίσει τινὰς (ἀπὸ τὴν πλάνην.)
20 Ἂς ἐξεύρει ὅτι ἐκεῖνος
ὁποῦ χωρίζει ἁμαρτωλὸν ἀπὸ
τὴν πλανημένην σχέσιν,
θέλει σώσει ψυχὴν ἀπὸ τὸν
θάνατον, καὶ θέλει σκεπάσει
πλῆθος ἁμαρτιῶν.

Ἡ καθολικὴ πρώτη ἐπιστολὴ Π̄ Πέτρου.

Κεφ. α̅. ι̅.

Ε̅ΤΡΟΣ ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τοὺς διεσπαρμένους ξένους τῆς διασπορᾶς τῆς Πόντου, τῆς Γαλατίας, τῆς Καππαδοκίας, τῆς Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας.
2 Κατὰ προγνῶσιν Θεοῦ πατρὸς μὲ ἁγιασμὸν πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν, καὶ ῥαντισμὸν τοῦ αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἂς πληθυνθῆ εἰς ἡσᾶς χάρις καὶ εἰρήνη.
3 Ἂς εἶναι εὐλογημένος ὁ Θεὸς, καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁποῦ μᾶς ἀναγέννησεν διὰ τὸ πολύτιμον ἔλεος εἰς ἐλπίδα ζωῆς δυνατὴν διὰ μέσου τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν.
4 Εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, ὁποῦ φυλάττεται εἰς τοὺς οὐρανοὺς διὰ λόγου σας.
5 Ὁποῦ φυλάττεσθε μὲ τὴν δυνάμειν τοῦ Θεοῦ διαμέσου τῆς πίστεως, εἰς σωτηρίαν, ἡ ὁποία εἶναι ἑτοιμη νὰ φανερωθῆ εἰς τὸ ὑστερινὸν καιρόν.
6 Εἰς τὸ ὁποῖον χαίρεσθε, δὲ κάμνετε καὶ τῶρα ὀλίγον λυπεῖσθε (εἰ πρέπει καὶ κάμνει χρεία) εἰς πολλοὺς λογῶν πειρασμοὺς.
7 Διὰ νὰ εὑρεθῆ ἡ δοκιμὴ τῆς πίστεώς σας, ὁποῦ εἶναι πολλὰ τιμιωτέρα ἀπὸ τὸ χρυσάφι ὁποῦ φθείρεται, καὶ (ὅμως) δοκιμάζεται διαμέσου τῆς φωτιᾶς, εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν, εἰς τὴν ἀποκάλυψιν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
8 Τὸν ὁποῖον δὲ κάμνετε καὶ δὲν τὸν ἴδετε, τὸν ἀγαπᾶτε. εἰς τὸν ὁποῖον